

عنوان مقاله:

قوه موسس و ماهیت جمهوری اسلامی در آستانه تاسیس

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 3، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

قدرت الله رحمانی - استادیار گروه حقوق عمومی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

اصل اول قانون اساسی، حکومت ایران را «جمهوری اسلامی»، و مبنای آن را اراده ملت (قوه موسس) اعلام کرده که در همه پرسی فروردین ماه ۱۳۵۸ ابراز شده است. فرآیند تاسیس و استقرار حقوقی جمهوری اسلامی ایران، سه مرحله تعیین جمهوری اسلامی به عنوان رژیم سیاسی با رای مستقیم مردم، تاسیس ساختار جمهوری اسلامی در قانون اساسی مصوب نمایندگان مردم، و تصویب نهایی قانون اساسی با رای مستقیم مردم را طی کرده است. این پژوهش، با اتکا و استناد به منابع و متون دسته اول کتابخانه ای و با روش مقایسه ای، برکشف مقصود قوه موسس تا مقطع مرحله نخست از سطح تاسیس یعنی «تعیین جمهوری اسلامی به عنوان رژیم سیاسی» متمرکز شده و بر آن است تا ماهیت «جمهوری اسلامی موعود» را با رجوع به آرا امام خمینی- به مثابه مظهر اعلا ی اراده ملت (قوه موسس)- در بازه زمانی منتهی به همه پرسی تعیین نظام، واکاوی کند. یافته های تحقیق نشان داده است «جمهوریت» در نظام موعود جمهوری اسلامی، قابل تطبیق با هیچ یک از انواع جمهوری های متداول امروزی از جمله جمهوری های -اصطلاحاً- دموکراتیک نیست و قید «اسلامیت» این نظام نیز، رکن ماهوی حکومت را (از حیث تقیید رییس حکومت به قانون) به نحوی متفاوت از جمهوری های دموکراتیک جلوه گرمی کند.

کلمات کلیدی:

قوه موسس، امام خمینی، تاسیس جمهوری اسلامی، حکومت جمهوری، آراملت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1186220>

